

بررسی نقش میانجی سرمایه اجتماعی بین سبک رهبری و یادگیری سازمانی در سازمان

علی قاسمی

دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مدیریت، واحد آبدیه، دانشگاه آزاد اسلامی، آبدیه، ایران

a.ghasemi4700@gmail.com

مرضیه حیدری^۱

استادیار گروه علوم تربیتی، واحد آبدیه، دانشگاه آزاد اسلامی، آبدیه، ایران

mhidary@iaubadeh.ac.ir

چکیده

یکی از اثرات سرمایه اجتماعی، افزایش بهره وری نیروی انسانی بوده که این موضوع در پروژه های اجرایی بزرگ، بیشتر نمود می یابد به نحوی که در سازمانهای پروژه محور، سرمایه اجتماعی منبع مهمی از بهره وری به شمار می رود تا کارها به طور مطلوبتری انجام پذیرد و کار تیمی انسجام بیشتری یابد. سرمایه اجتماعی یکی از مفاهیمی است که علاوه بر جنبه نظری، در عرصه عمل نیز قابل بررسی است. در واقع، آنچه سرمایه اجتماعی را جذاب نموده، تأثیر آن در عمل و مشاهده کارکردهای آن در عرصه اجتماعی است. سرمایه اجتماعی بستر مناسبی برای بهره وری سرمایه انسانی و فیزیکی و راهی برای نیل به موفقیت و بهبود عملکرد هر نهاد اجتماعی است. از این رو تحقیق حاضر به بررسی سرمایه اجتماعی پرداخته و در نهایت رابطه آن با سبک رهبری و یادگیری مورد بررسی قرار میگیرد.

کلمات کلیدی: سرمایه اجتماعی، سبک رهبری، یادگیری سازمانی